

S'Ull de bou

GEOGRAFIES DE PERE GOMILA

Maria Camps

Professora i artista

La poesia és l'expressió sublim de l'ànima humana. És l'art literari elevat a la màxima manifestació. És també la música de la paraula, la cadència de l'idioma, el vellut de la fonètica, el tempo, el ritme i el pols de la llengua.

Quan un poeta treu un llibre ens ofereix, a més a més d'oferir-se'ns ell mateix, tot el que he esmentat. Es tracta d'una ocasió, per tant, digna de ser celebrada amb goig, perquè posa de manifest que l'art perdura més enllà d'entrebancs que podrien semblar insalvables; posa de manifest que la bonhomia existeix des del moment que hom despulla el seu ser més interior davant nostre; posa de manifest que tot un engranatge s'ha engegat per fer-nos arribar el batec del poeta i del seu

art. Alegrem-nos-en!

Aquesta setmana passada, coincidint amb els dies grans de la festa del llibre, en Pere Gomila ha presentat el seu nou poemari, «Geografies del vent», de la mà del jove projecte editorial menorquí Arrela. Quinze anys han hagut de passar per veure publicats nous poemes de Pere Gomila! Massa anys (segons el punt de vista de qui escriu) quan es tracta d'una veu poètica tan rellevant, tan exquisida, tan digna de ser escoltada com ho és la de Pere Gomila.

Conec en Pere des de fa molts anys. Sé del seu tarannà discret, pausat, fugisser; la seva mirada tímida i honesta; el seu parlar mesurat i escàs. I, alhora, sé de la bondat de la seva persona, de la capacitat d'entrega a l'altre; sé de la passió de la seva vida interior i de tota la sapiència que ha conreat al llarg d'una vida dedicada a la literatura i, en especial, a la poesia. I què voleu que us digui, m'omple d'una immensa alegria tenir a les mans les seves «Geografies del vent», que són, sobretot, exaltada geografia de la seva ànima cal-

ma.

«Geografies del vent» és una obra que canta la Menorca que el poeta coneix, per dins i per fora. Una obra que recórrer indrets emblemàtics de la nostra roqueta, tot filtrant el paisatge passat i present a través del recorregut interior de cada localització. I aquest fet és el que li dona la dimensió d'universal. En Miquel Àngel Marquès i en Jordi Odrí, en la magnífica i emotiva presentació que feren de l'amic Pere i de la seva obra, ressaltaven tots

aquests aspectes i, fins i tot, ens convidaven a passejar pels llocs físics que recórrer Gomila al seu poemari des de la dimensió, també, metafòrica del seu recorregut. «He sentit la necessitat de dedicar aquest llibre a la meua terra, a Menorca, encara que sé que altres veus poètiques magnífiques ja n'han deixat bon testimoni...» Així expressava Pere Gomila la iteració de la temàtica del seu nou llibre, des de la humilitat de qui sap que tot està dit perquè té coneixement profund de la literatura que l'envolta.

I no!, no estava tot dit, amic Pere. Faltava la teva veu precisa,

essencial i pulcre per embolcallar el nostre paisatge, la geografia que el vent ens ha fabricat. Faltava abocar-t'hi tot tu per comprendre'ns una mica més a través de la teva sàvia vivència, per ser més conscients del lloc que habitem i de l'espai que ocupem. Menorca i els menorquins podem felicitar-nos perquè, un cop més, el poeta ens ha deixat els seus ulls per traduir en paraula allò que ens corprèn. Gràcies, Pere, per fer-nos partícips de la teva ànima valenta. Salut i poesia!